

Postup lékařů po zrušení povinné přeregistrace nálesem Ústavního soudu ČR

Po vyhlášení nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 27.11.2012, sp. zn. Pl.ÚS 1/2012, který mj. zrušil povinnou tzv. přeregistraci dosavadních nestátních zdravotnických zařízení na poskytovatele podle § 121 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, byla právní kancelář ČLK okamžitě zavalena dotazy soukromých lékařů, jak v tomto případě dále postupovat, zda vzít žádost o **vydání nového oprávnění k poskytování zdravotních služeb** zpět a zda mají lékaři nárok na vrácení zaplaceného správního poplatku ve výši 1.000,- Kč.

Nález Ústavního soudu ČR vypuštěním příslušných vět o "přeregistraci" z ustanovení § 121 zákona o zdravotních službách formuloval nově "přeregistraci" nikoliv jako povinnost, nýbrž jen jako možnost. Tudíž pokud lékař nepodá žádost o **nové oprávnění**, nic se neděje a může svou soukromou praxi provozovat dále na základě dosavadní registrace bez časového omezení. Nic víc pro další provoz praxe dělat nemusí, nově se na základě dosavadní registrace považuje automaticky za poskytovatele podle zákona č. 372/2011 Sb. Pokud by však lékař **at' již z jakýchkoli důvodů** "přeregistraci" chtěl absolvovat, nic mu v tom nebrání, ale z povinnosti tak činit skutečně nemusí. Není k tomu potřeba přijetí novely zákona, Ústavní soud ČR tuto povinnost zrušil samotným nálesem, k uveřejnění do Sbírky zákonů má podle § 57 odst. 4 zákona o Ústavním soudu povinnost předseda Ústavního soudu ČR zaslat nález neprodleně poté, co vypracuje písemné vyhotovení. Toto písemné vyhotovení je již k dispozici, tudíž lze důvodně předpokládat, že by nález měl ještě být do konce roku zveřejněn ve Sbírce zákonů ČR. Nicméně i pokud by se tak z jakéhokoliv důvodu nestalo, rozhodně to neznamená jakoukoliv překážku, neboť ze zákona vypadlo omezení platnosti dosavadních registrací na pouhých 36 měsíců, naopak tuto časovou neomezenost zákon vrátil, bez ohledu na datum zveřejnění a bez ohledu na to, zda lékař žádost o přeregistraci již podal nebo tak už nově na základě nálezu učinit nehodlá, protože nemusí. Takto důsledky nálezu formuloval i Ústavní soud ČR ve svém odůvodnění.

Nové znění § 121 zákona o zdravotních službách je s ohledem na nález Ústavního soudu ČR následující:

§ 121

(1) Osoba, která je oprávněna provozovat nestátní zdravotnické zařízení na základě rozhodnutí o registraci podle dosavadního zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních (dále jen "registrace"), může na základě registrace poskytovat zdravotní služby, které odpovídají druhu a rozsahu zdravotní péče uvedené v registraci; tato osoba se považuje za poskytovatele. Držitelé registrace podle dosavadních právních předpisů mají právo na vydání oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona za předpokladu, že doloží náležitosti nutné k udělení registrace podle tohoto zákona.

(2) Osoba, která je na základě registrace oprávněna provozovat zařízení zdravotnické záchranné služby a nesplňuje požadavky pro udělení oprávnění k poskytování zdravotnické záchranné služby podle tohoto zákona a zákona o zdravotnické záchranné službě, může na základě registrace poskytovat zdravotnickou záchrannou službu v rozsahu odpovídajícím druhu a rozsahu zdravotní péče uvedené v registraci, a to po dobu nejdéle 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; tato osoba se považuje za poskytovatele.

(3) Příslušný správní orgán může registraci změnit nebo zrušit, přestane-li poskytovatel splňovat podmínky, za nichž byla registrace vydána. Příslušný správní orgán též může registraci změnit, zrušit nebo pozastavit z důvodu, pro který lze změnit, odejmout nebo pozastavit oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona; ustanovení upravující důvody a další podmínky pro změnu, odejmutí nebo pozastavení oprávnění se použijí přiměřeně.

(4) Registrace pozbývá platnosti dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Registrace opravňující provozovat zařízení zdravotnické záchranné služby poskytovatelem uvedeným v odstavci 2 pozbývá platnosti uplynutím 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Řízení zahájená podle dosavadního zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou řízení o registraci zařízení zdravotnické záchranné služby nebo o její změně, která se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zastavují.

Pokud už lékař žádost o **nové oprávnění k poskytování zdravotních služeb** podal a dosud o ní nebylo rozhodnuto, má dvě možnosti. Buď nechat řízení proběhnout a **nové oprávnění** si nechat vydat (jak bylo výše uvedeno, zákon to jako možnost nevylučuje), anebo žádost vzít zpět a dále provozovat svou praxi podle dosavadní registrace, která zůstala pouhým podáním žádosti o přeregistraci nedotčena. Jestliže by lékař podanou žádost vzal zpět, ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích uvádí, že na žádost osoby správní úřad vrátí zaplacený poplatek v plné výši, nebyl-li proveden požadovaný úkon, vymezený v jednotlivých položkách sazebníku, a nejde-li o poplatek, jehož předmětem je správním úřadem přijatá žádost, návrh, přihláška, podnět, námitka, ohlášení nebo oznámení. Vzhledem k tomu, že podle sazebníku poplatků v příloze tohoto zákona se správní poplatek váže až k vydání rozhodnutí o oprávnění podle zákona č. 372/2011 Sb., nikoliv jen k pouhému podání žádosti, povinnost, aby krajský úřad vrátil poplatek, zde vzniká. Je tedy třeba, aby v tomto případě k zpětvzetí žádosti lékař připojil i větu, že žádá o vrácení poplatku. Není třeba argumentovat protiústavností, jednak možnost přeregistrace byla i tak zachována, ale hlavně, nárok na vrácení poplatku v tomto případě automaticky vychází ze zákona nezávisle na nález Ústavního soudu ČR.

Pro zpětvzetí žádosti a navrácení správního poplatku postačí, aby lékař adresoval příslušnému krajskému úřadu neformální dopis **například** tohoto znění:

*S ohledem na nález Ústavního soudu ČR ze dne 27.11.2012, sp. zn. Pl.ÚS 1/2012, tímto беру zpět svou žádost o **vydání oprávnění k poskytování zdravotních služeb**, kterou jsem podal/a dne..... Ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve spojení se sazebníkem poplatků v příloze tohoto zákona žádám o vrácení zaplaceného správního poplatku ve výši 1.000,- na číslo účtu..... Datum + údaje o lékaři + podpis.*

Naopak, pokud už některým lékařům krajský úřad rozhodnutí o přeregistraci vydal, toto rozhodnutí zůstává nálezem Ústavního soudu ČR nedotčeno a na jeho základě je lékař nadále

provozovat soukromou praxi za stejných podmínek, jako na základě dříve vydaného rozhodnutí o registraci. Avšak vzhledem k tomu, že zde již došlo k vydání rozhodnutí, ke kterému se vztahoval zaplacený správní poplatek, nebude zde již možné žádat o vrácení tohoto poplatku.

Závěrem je **třeba poznamenat**, že státních a rezortních zařízení (např. fakultní nebo vojenské nemocnice) se výše uvedená informace netýká, tam povinnost podat přeregistraci zůstala (resp. tuto přeregistraci musela uvedená zdravotnická zařízení podat nejpozději do konce června 2012). Nález Ústavního soudu ČR se týká pouze zrušení této povinnosti v § 121 zákona o zdravotních službách, který zakotvoval povinnost přeregistrací u dosavadních nestátních zdravotnických zařízení, která byla registrována podle zákona č. 160/1992 Sb. Nikoliv už zařízení státních a resortních, neboť těch se týká povinnost stanovená v § 122 téhož zákona. Toto ustanovení, na rozdíl od § 121, nebylo u Ústavního soudu ČR ani napadáno, ani zrušeno. Zde tedy určitě nelze podanou přeregistraci vzít zpět, naopak je potřeba tento proces dokončit v souladu s § 122 u příslušného správního orgánu (Ministerstvo zdravotnictví ČR, Ministerstvo obrany ČR ad.).

Mgr. Bc. Miloš Máca
právní oddělení ČLK